

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΖΑΚ, 30 ετών, βιοκτκής μιάς ειλ-
λας. ΠΩΛ, 33 ετών, διαρρηκτης
ΜΩΝΤ, 23 ετών, φίλη του.

(Η σκηνή στη βίλλα του Ζακ,
έξω από το παρισινό προάστειο
Πασσύ. Σκοτεινή νύχτα του 'Ο-
κτωβρίου. Ο Πώλ ηθάει στο
γραφείο του Ζακ από το παρά-
θυρο, άκουμπάει το κλεφτοφάνα-
ρό του σε μιά καρέκλα, γιά να
φωτίξη δλόκληρο τό γραφείο και
προσπαεί ν' άνοιξη τό συγάρι
ένός επίπλου. Έξωφρα, ένα χέρι βγαίνει σιγά-σιγά από ένα
παραπέτασμα και πατάει ένα ηλεκτρικό κουμπί του τοίχου. Το
γραφείο φωτίζεται και παρουσιάζεται ο Ζακ, κρατώντας ένα πε-
ρίστροφο).

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΠΕΝΕ ΠΟΥΑΤΕΒΕΝ

Η ΜΕΤΑΝΟΗΜΕΝΗ
ΛΟΠΟΥΔΥΤΡΙΑ

Πήγγαινε...

(Ο Πώλ βγαίνει από την
πόρτα. Ο Ζακ πλησιάζει τη
Μώντ, που ξεακολουθεί να φρί-
νεται συντετριμμένη. Την βοη-
θάει να βγάλη τό σακκάκι της
και της χαϊδεύει τούς ώμους).

ΖΑΚ. (άναστενάζοντας βα-
θειά).— Δυστυχισμένο κορίτσι!...

ΜΩΝΤ.— 'Ω! κύριε, ποτέ δεν
θά λημονήσω ότι είσθε ο μόνος
άνθρωπος που με ληπθήκατε στη
μεγάλη δυστυχία μου και!...

ΖΑΚ.— Μή τό λές αυτό, παιδι μου... Φαντάζομαι πώς δλοιος άν-
τρας έθελπε τά όφραία αυτά μάτια... Μά, δεν μου λές, πώς ύποφέ-
ρεις αυτή τή ζωή κοντά στό φίλο σου;...

ΜΩΝΤ.— Με βόηκε μόνη, φτώχη, χωρίς κανένα προστατή. Μοί
ύποσχέθηκε ότι θά φροντίσει γιά μένα. Και γώ τόν πιστέψα! Είχα
τόση μεγάλη ανάγκη βοήθειας!... Άργότερα, κατάλαβα τούς πραγ-
ματικούς σκοπούς του Ζακ... Με ήθελε γιά να τόν βοηθάω στη... στη
δουλειά του...

ΖΑΚ.— Και τί έκανες τότε; ...
ΜΩΝΤ.— Έκλαγα θύμασα, φάναξα, τόν φοβέρισα ότι θά τόν
καταγγείλω στην άστυνομία...

ΖΑΚ.— Και ύστερα;

ΜΩΝΤ.— 'Υστερα... δεν έκανα τίποτ' από όλα αυτά. Φοβήθηκα
μήπως μείνω πάλι μόνη κι έρημη... Φοβήθηκα τή φτώχεια, τήν πεί-
να... (Κλαίει).

ΖΑΚ.— Δυστυχισμένο κορίτσι!... Και... έκανες πολλές κλοπές μα-
ζύ του;

ΜΩΝΤ.— Άρκετές... Την τελευταία τήν κά-
ναμε τήν περασμένη Τετάρτη... Κι έσο τό θυμά-
μαι αυτό, ανατριχιάω!...

(Τά χέρια του Ζακ προχωρούν από τούς ώ-
μους της Μώντ στο κεφάλι. Είνε φανερό ότι νέος κάτι θέλει να πη, μά διατάζει. Τέλος, παίρ-
νει τή μεγάλη άπόφασιν).

ΖΑΚ.— Άκου παιδι μου, θά σού πώ κάτι...
Πρόσεξε πολύ στη λόγια μου... Από τήν πρώτη
στιγμή που σε είδα, κατάλαβα ότι έχω άπέναντί
μου ένα τίμιο κορίτσι, που ή ανάγκη τό έκανε να
πάρη τόν κακό δρόμο...

ΜΩΝΤ. (έκστατική).— Θεέ μου!...

ΖΑΚ.— Κατάλαβα ότι ύποφέρεις και ντρέτε-
σαι γιά τή ζωή που κάνεις τώρα...

ΜΩΝΤ.— Μά πώς τά καταλάβατε όλα αυτά;...

ΖΑΚ. (χαμογελώντας μετριοφρόνως).— Εγώ
καταλαβαίνω πολλά πράγματα... Και ξέρεις τώρα
γιάτί απέμαρνα αυτόν τόν άθλιο τό σύντροφό
σου;

ΜΩΝΤ.— 'Οχι!...

ΖΑΚ.— Γιά να θρεθώμε άνοι και να σού κά-
νω μιά πρόταση... Θέλεις, Μώντ, ν' άρρηξής τό.
Πώλ και νάρθής μαζί μου; ... Θά μείνεις έδώ
θά είσαι ή οικοδεσποίνα αυτής της βίλλας... Θά
σε κάνω σιγά-σιγά να λημονήσεις τό παρελθόν
σου...

ΜΩΝΤ.— Θεέ μου! άνοιώ άραγε και; Μοί
φαινόταν ότι βλέπω όνειρο!... Μά ή άστυνομία θά
δεχθί να λημονήση και κεινη τό παρελθόν μου;

ΖΑΚ.— Μή σ' ένδιαφέρει γ' αυτό... Θ' ανα-
λάβω εγώ τήν ευθύνη...

ΜΩΝΤ.— 'Ω, πόσο είσαστε καλός, κύριε!...

(Ο Ζακ πλησιάζει τό πρόσωπό του πώ κοντά στο δικό της
και της μιλάει σιγά-σιγά, γλυκά, τρυφερά. Κάπου-κάπου, τά χει-
λη του άγγίζουν τό στόμα της... Περνά έτσι ένα τέταρτο της ώ-
ρας. Άξαφρα, άκούεται ένα κλάξον).

ΖΑΚ.— Ο Πώλ είδοσε ότι τό αυτοκίνητο είνε έτοιμο... Πήγγαι-
νε, άγάπη μου... Και άφίρι έρχεσαι και πάλι μόνη σου, γιά να μη
ξαναφύγης πάλι από κοντά μου... Ο Πώλ δεν θά μπορέση ποτέ να
φαντασθί ότι θά βρωσέσαι έδώ μέσα... 'Ορθώνα, άγαπημένη μου!...

(Τελευταίο φιλή. Η Μώντ φεύγει... Σε λίγο, άκούεται ο θό-
σθος του μοτέρ ενός αυτοκινήτου... Ο Ζακ πέφτει σε μιά κα-
ρέκλα, χαμογελώντας από έντυχία. Έσως ένα κορίτσι από τή
διαφθορά και συγχρόνως έβριχε μιά χαριτωμένη φίλη... Τόν πι-
άνει δίπλα από τή συγγραφή. Και θυμάται τίς προηγουμένως άφη-
σε τό σεβρίσιο με τό λιχέρ στο σαλονάκι. Πηγαίνει εκεί, και μέ-
νει μ' άνοιχτό τό στόμα. Τά όφραϊότερα και άκριβιώτερα μιμητελό
του σαλονιού και μερικά έργα τέχνης, μεγάλης αξίας, έχουν κά-
νει φτερά!)

(Έντωμεταξύ τό αυτοκίνητο του Πώλ τρέχει σάν βέλος
στη νύχτα. Η Μώντ κάθεται δίπλα στο φίλο της, έχοντας περα-
σμένο τό ένα χέρι της στο λαμό του. Το αυτοκίνητο είνε γεμάτο
κλωπιμαία).

ΠΩΛ.— Μπράβο, Μώντ! Και άπόψε είχες μεγάλη έντυχία στο
όλο σου!

ΜΩΝΤ.— Το κόλλο της μετανοημένης λοποδυτριάς έπιασε και λά-

ΖΑΚ.— Πάω τά χέρια!

ΠΩΛ. (σαστισμένος).— Διάβολε!...

ΖΑΚ.— Μπορείς να μου πής τί γινάειεις έδώ;

ΠΩΛ. (είρωνικά).— Έκανα λάθος στην πορτα.

ΖΑΚ. (δειχνοντας τό παράθυρο από τό όπισο ο Πώλ είχε κόψει
τό τζάμι με μιά διαμαντόπετρα).— Στο παράθυρο, θέλεις να πής...

ΠΩΛ.— Ναι... Βεβαια, στο παράθυρο.

ΖΑΚ.— Αποδοτή! Θά καλέσω τηλεφωνικά τήν άστυνομία.

ΠΩΛ.— Μην τό κάμντε, κύριε... Αυτήθίτε με... Είμαι ένας φτω-
χός άνθρωπος...

ΖΑΚ.— 'Οχι, όχι. Θά σε στείλω στη φυλάκη. Αυτό δά έλειπε!...

Νά σ' άρρηξ να φύγης...

(Τήν ίδια στιγμή ηθάει στο γραφείο από
τό παράθυρο ή Μώντ. Φοράει μύθο κοστούμι
κι' ένα κοινό γκοίξο σακκάκι. Μεγάλα, μαύρα
μάτια, πρόσωπο χαριτωμένο κι' έξυπνο. Η
Μώντ, έλέποντας τό συντροφο της τόν Πώλ,
σε δύσκολη θέσι, μήγγει ένα ξεφωρητό πρό-
σωπο. Ο Ζακ κατεβαίνει τό περίστροφό του).

ΖΑΚ.— Μήπως ήθελες, δεσποινίς, να βοηθη-
σετε τό φίλο σας; ... Σάς πληροφορώ ότι άδι-
κα κάνετε αυτόν τόν κόπο.

(Η Μώντ κυττάζει έρωτηματικά τόν Πώλ.
'Εκείνος της κάνει νόημα, μισοκλείνοντας τό
μάτι... Και ή Μώντ μήγγει άίσιως τά δά-
κρυα).

ΜΩΝΤ. (στον Πώλ).— Σ' αυτό τό σημείο μ'
έφερες, έλέινε!... Γιατί να σ' άκούσω; ... Για-
τί να σ' άκολουθήσω στον κακό δρόμο; Βοή-
κες ένα φτωχό και άνυπερόπαστο κορίτσι και
τό κάνεις β.π. θέλεις... Έξ αίτιας σου θά πεθά-
νω μιά μερα στη φυλάκη!...

(Πέρνει σε μιά καρέκλα, βράζει τό καπέλο
της, τό πετάει σε μιά άκρη, και ύστερα
σκεπάζει τό πρόσωπό της με τά δυό της χέ-
ρια. Οι ώμοι της άνασηκώνονται από τά δυνα-
τά άναφυλλίγια. Το θέαμα αυτό κάνει τό Ζακ
ν' άρρηξί να συγκινηθεί...).

ΠΩΛ. (χαμογελώντας περιφρονητικά).—
Αυτά παθαίνει όποιος παρει μιά γυναίκα βοη-
θό στις δουλειες του! Θεέ μου! αυτά τά πλά-
σιματα δίν είνε ικανά γιά τίποτα... Κύντα τήν
τώρα πώς κλαις!... Τι άστέιο πράγμα!...

ΖΑΚ. (θυμωμένος με τά σωστά του).— Δεν
ντρέπεσαι να μιλάς έτσι γιά τό θύμα σου!... Πή-
ρες στο λαμό σου μιά ύπαρξη... Σοφ πρέπει κορ-
μιά!...

(Η Μώντ ξεσκεπάζει τό πρόσωπό της και τά όφραία κλαμύ-
να μάτια της κυττάζουν τό Ζακ μ' ένγνωμοσύνη, σάν να ζητούν
βοήθεια από αυτόν... Η έκφρασις των έλεμμάτων αυτών είνε
τόσο γλυκιά και έκτεντική, ώστε ο Ζακ νιώθει τήν καρδιά του
να χτυπήη παραξένα στο στήθος του).

ΠΩΛ.— Τι σοφ είνε, τέλος πάντων, ή γυναίκες!... Τι έλεεινά πλά-
σιματα!... (Στό Ζακ).— Θά μάζ άρρηξετε να φύγομαι, κύριε; Θά
μιάς συγχωρήσετε;

ΜΩΝΤ.— Δεν μπορώδεις να φύγομαι...

ΠΩΛ.— Και γιάτί, παρακαλώ;

ΜΩΝΤ.— Ένώ εσύ έπιταίνεις έδώ μέσα, έχω μετανοήσα ξαφνικά
που σ' άκολούθησα και σπείριξα να φύγω, γιά να μη γίνω σίνενο-
χός σου σ' αυτή τήν κλοπή... Μά τότε είδα ότι τό αυτοκίνητο δεν
έκινούσε... Θά έλαθε, φαινόται, χάστια διάλθη...

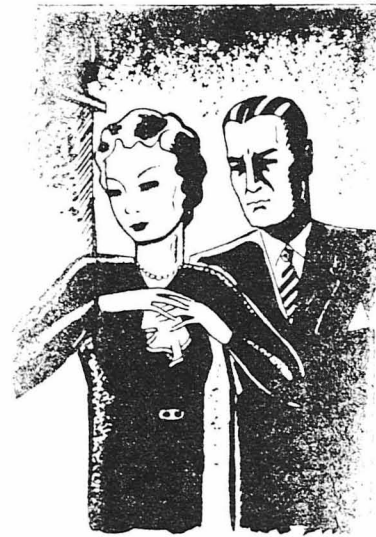
ΠΩΛ.— Άλλη άνατοδιά!... Άς είνε, όλα πρέπει να τά περιμέ-
νω άπόψε, άφού έκανα τήν άνοησία να σε πάρω μαζί μου...

ΖΑΚ.— Μπ! 'Ηρθαι, λοιπόν, μ' αυτοκίνητο;

ΠΩΛ. (ένκνευρισμένος).— Άς καθόσαστε πώ κοντά, νάρχόμαστε
με τά πόδια...

(Ο Ζακ μένει λίγες στιγμές σιωπηλός. Έξωφρα, τρέιει τά
χέρια του χαρούμενος, σάν να είχε μιά καλή έμπνευσι. Πλησιάζει
τόν Πώλ και τόν χτυπάει προστατευτικά στους ώμους).

ΖΑΚ.— Έίρε να έπισκευάσης τό αυτοκίνητο... Και όταν τελειώ-
σεις, έλα να πάρης τήν κοπέλλα... Κάνε δυος σύντομα... Άρκετά με
πονοκεφαλιάσατε άπόψε... Έμπρός, τί κάθσαι;... Σε συγχωρώ...

ΖΑΚ. (άναστενάζοντας βαθειά).— Δυσ-
τυχισμένο κορίτσι!...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΟΥΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

Μιά χαρακτηριστική γελοιογραφία του διασήμου Γερμανού σκηνοθέτου Μπέερχολντ Βιερέλ.

— Νέα επιδημία διαζυγίων στο Χόλλυγουντ. Το κουτσομπολιό μάλιστα σχετικά με την συζυγική διάστασι του ζεύγους Τζόννυ Βαϊσμύλλερ και Μπόμπης Άρσον εξ αιτίας της διαβολικής Λούις Βελές, έβγηκε βόσιμο. Ο Βαϊσμύλλερ άνηγαίκε επίσημως ότι πολύ σύντομα παίρνει το διαζύγιο του από τη σύζυγο του και δεν άρνήθηκε ότι μόλις θρθεθεί ελεύθερος, θα άρραβωνιστεί με την φράια Λούις.

— Από το άλλο μέρος η Ζαννέτ Γκρίνφορ, η γλυκιά και τρυφερή πρωταγωνίστρια που παίζει πάντα ρόλους άφελών και άθωων κοριτσιών και τρυφερών συζύγων, απέδειξε πως στην ιδιωτική της ζωή παίζει τελείως διαφορετικό ρόλο από εκείνους που υποκρίνεται στην θόνη. Μ' άλλα λόγια, η φράια Ζαννέτ ήγκατέλειψε το συζυγίο της Λίντελ Πέκ, με τον όποιο είχε παντρευτεί πρό ένος μόλις έτους, προς χάριν του πταίνου Τσαρλ Φαρέλ. Μολαταύτα φαίνεται ότι η περιπέτεια αυτή δεν θα καταλήξει σε γάμο μεταξύ των δύο άστερων, γιατί ο Φαρέλ, όχι μόνον εινε ευνυχισημένος με την νεαρά σύζυγό του Βιρτζίνια Βάλλι, αλλά έπιπλέον για να δώσει τεμαχ στις κακογλωσσίες του Χόλλυγουντ έπληρε τη γυναίκα του κ' έφρυγαν για την Εύρώπη.

— Στην τελευταία της ταινία η Κόνστανς Μπένετ φορεί τόσο στενά φορέματα, ώστε της εινε άπολύτως άδύνατον να καθήσει κάτω μ' αυτά. Κι' έπειδή εινε υποχρεωμένη να καθεται στις σκηνές που παίζει, τρέχει κατόπι στην γραμματοθήκη να την ράφουν, γιατί τα φορέματά της έχουν η ξλωθεί η σχιστεί!...

— Ο Τζόν Μπάρομφορ συγγέεται τακτικώτατα με τον Γουόρρες Γουίλλιαμς. Κι' αυτό εινε φυσικά πολύ δυσάρεστο και για τους δύο. Πρό όλλων μηνών ο Γουόρρες ήθελε να πάη διαστικός στο σπίτι του και πήδησε στο πρώτο ταξί που βρήκε μπροστά του. Προτού να ξεκινήσει, ο σωφέρ τον ώθησε :

— Δέν είσθε ο Τζόν Μπάρομφορ, κίριε ;
— Όχι, άπάντησε κάπως παραγμένος ο ήθοποιός. Είμαι ο Γουόρρες Ουίλλιαμς.

— Ο σωφέρ τον κάρταξε με διαπιστία λίγα λεπτά, και ύστερα έβγαλε από την τσέπη του ένα Λευκάμα αυτογράφου κ' ένα στιλογράφο και του τ' άδωσε, λέγοντάς του :
— Όποιος και να είσθε, θέλτε μου πρώτα, σάς παρακαλώ, μια ύπογραφή εδώ.
— Κι' ο Ουίλλιαμς ύπόγραψε θέλοντας και μη.

— Η Γκρέτα Γκάρμπο, παρ' όλο που δέν συχνάζει ούτε στις κοσμικές συγκεντρώσεις, ούτε επιδίδεται στα σπόρ, δάζει μολαταύτα κάτω όδες τις συναδέλφους άπου κ' άν έμικανισθεί. Τελευταίως έλαβε μέρος σ' ένα κμάτε τένις που έδδθηκε στην έταυλι ενός γνωστού ήθοποιού και κατάπληξε τους συμπαικτας της, γιατί δέν έχασε ούτε μια μπάλλα.

— Στην τελευταία ταινία της Μάριον Ντάβις, ο συναδέλφος της Τζοέλ Μάκ—Κοή την άντεκατέστησε σε μια σκηνή, κατά την όποιαν έπρόκειτο να πάρη ένα μακροβούτι από το ύψος ενός βράχου. Όπως έμολόγησε δέ κατόπι ο ίδιος ο Μάκ—Κοή, η άντικατάσταση αυτή τον έκανε να χύση ιδρώτα άγωνίας. Όχι από φόβο για το ριφωκίνδυνο πληγμα που θα έκανε, αλλά εξ αιτίας των γυναικείων παυσιών που αναγκάστηκε να φορέση και τ' όποια τον έστένευαν τρομακτικά.

— Ο Ντούργλας Φαίρμπαγκς υός άσχολεϊται και με την ποίηση. Στην τελευταία ταινία, στην όποια πρωτηγωνίστησε ο Λωράνς Τιμπέτ,

κι ! Ένώ εγώ άκουγα τις δηθεν πατρικές συμβουλές αυτού του ήλιφου, έσθ του άδειασες τ' σαλόνι !... Και δσο συλλογίζομαι ότι ο φίλος με περιμένει έξάπαντος άθριο με άνοικτάς άγκάλας !...
Π.Ω.Λ.—Τό βλαζέντιο !...
Μ.Ω.Τ.—Τό χάχα !...
Π.Ω.Λ.—Τόν τρισηλίθιο !...
Μ.Ω.Τ.—Τό κορόϊδο !...

PENE ΠΟΥΑΤΕΒΕΝ

έγραψε αυτός τους στίχους για όλα τ' τραγούδια.

— Η μεγάλη Άμερικανίς ήθοποιός του κινηματογράφου Μαρι Ντρεσσελερ γράφει τόσο μεγάλα γράμματα, ώστε παραγγέλνει ειδικό χαρτί άλληλογραφίας, του όποίου το μέγεθος εινε δικαίσιον άπ' το συνηθισμένο.

— Στο διαγωνισμό που προκήρυξε ένα άμερικανικό κινηματογραφικό περιοδικό, μεταξύ των άναγνωστών του, για τις δέκα ώραώτερες γυναίκες του Χόλλυγουντ, νικήτριες βγήκαν η Μάρλεν Ντήτολ, η Γκρέτα Γκάρμπο, η Νόρμα Σήρερ, η Τζόαν Κράουφορντ, η Ζαννέτ Γκρίνφορ, η Καϊή Φράνσις, η Βιρτζίνια Μπριας, η Τζόαν Χάρλοου, η Γκλόρια Στιούαρτ, και η Σάρι Μπαρτίσα. Άηλαδή τρεις ξανθές, τρεις κοκκινόξανθες, τρεις καστανές και μια μελαχρινή.

— Στην τελευταία ταινία, στην όποια παίζουν μαζί η Τζόαν Μπένετ και ο Μπέν Λάιον, ο Μπέν έχει τον ρόλο ενός νεαρού ζωγράφου που κάνει το πορτραίτο της πρωταγωνίστριας. Για τον σκοπό αυτόν άγκαζαρισθηκε ο περίφημος Άμερικανός ζωγράφος Χένρυ Κλέιτ, ο όποιος ζωγραφίζει ήδη το πορτραίτο της φράιας Τζόαν, το όποιο στο φίλμ θ' άποτελειώνη δήθεν ο Μπέν Λάιον.

— Η Άλιαν Τάσμαν διόρθωσε την βίλλα της στο Μαλιμπού—Μπτήτς και την έδωσε όλη έξωτερικώς άσπη και κόκκινη. Για να τρωάξει δέ και η δική της έξωτερική έμφάνιση με την ύψη του σπιτιού της, έφροντισε ώστε όλη η νέα γραμματοθήκη της—βραδενά φορέματα, κοστούμια του μπάνιου, καπέλλα κλπ.—να εινε άπολυτεϊστικά κόκκινα και άσπρα.

— Δέν είμαστε μόνον έμεις οι Ρωσική και γενικά οι άνατολικές φίλοι του καφέ. Η Λουίζα Φαζέντα, η Ίταλο-άμερικανίς πρωταγωνίστρια του Χόλλυγουντ, όταν πηγαίνει στο σπουντιο, έχει πάντοτε μαζί της ένα «τεριμό», γεμάτο με ζεστόν καφέ και σε κάθε διάλειμμα πίνει κ' από ένα φλυτζανάκι. Κάποτε έτυχε να ξεχάση το «τεριμό» της και ο καφετζής του σπουντιο έπέθανε στα πόδια του για να της πηγαίη, κάθε τέταρτο, κ' από ένα φλυτζάνι καφέ από το καφε-νέιο.

— Ένας από τους πρό δεσποδαιμονας ήθοποιούς του Χόλλυγουντ εινε ο Άλέξανδρος Κιρκλαντ. Δέν έννοιε να φορέση κανενός είδους κοσμήματα, ούτε διαγυλίδια, ούτε ρολόι, ούτε καν μεταλλική πόρση στη ζώνη του. Εινε επίσης μανιακός με τ' αγκιά, παίζει πιάνο με μεγάλη τέχνη και δέν έννοιε να υποβλήθη στον ζυγό του γάμου.

— Η Νόρμα Σήρερ και ο Ίρβιγκ Τάλμπεργκ έχτισαν μια νέα θαυμασία βίλλα στο Μπέθερλεν—Κίλις. Το μεγαλειότερο δωμάτιο της βίλλας αυτής εινε προσωπικό για τον Ίρβιγκ Τάλμπεργκ υόν, τον χαριτωμένο υπέπιτη της Νόρμας.

— Στο Χόλλυγουντ άνοιξε μια νέα σχολή εχάριτος και τρώπων του φέρεσθαις, την όποιαν διευθύνει η ήθοποιός του κινηματογράφου Μίνα Κόμπελ. Η έταυρία «Φόξ» μάλιστα υποχρεώσε τις περισσότερες από τις νεαρότερες ήθοποιούς της να παρακολούθησουν τ' μαθήματα της κυρίας Κόμπελ.

— Ο νέος άσπτη του Χόλλυγουντ, ο Τζώρτζ Μπρέντ, θευλείται ότι κάνει αντίραξη στον Κλάρκ Γκείμπλ, όχι εξ αιτίας της τέχνης του, αλλά εξ αιτίας της μεγάλης όμοιότητας που έχει μαζί του. Τελευταία μάλιστα ο Μπρέντ έσχεσε όδες τις φωτογραφίες του, τις όποίες ήθελε να κυκλοφορήσουν ως κάρτ—ποστάλ, μόνον και μόνον έπειδή έμιασε σ' αυτές έξαιρετικά με τον Κλάρκ Γκείμπλ.

Μίκυ Μάους, ο κυριαρχος του κόσμου ! (Γελοιογραφία ευρωπαϊκού περιοδικού)

Σκίτσο του περιφημου Γάλλου κωμικού της θόνης Πωλέ.